

A 857

Gustav

Nya Sånger.

1

Den blindes sång.

2

När den fattige blir rik.

3

BARNDOMSMINNEN.

4

VID SEKLETS SLUT.

5

GÖKEN.

af

H. E-m Ellström.

(Eftertryck förbjudes.)

Årjeng 1899, A. Svanqvist's Tryckeri.

Den blindes sång.

Kära meniska! Du ser att jag vanlottad är,
jag har ej vad du har: ljus i ögonens par.
Har du nånsin betänkt hvad dig skaparen skänkt
uti ögonens par som du felfria har?

Det är rikedom stor, mycket större än du tror.
Fritt du vandrar omkring, hindrad af ingenting.
Uppå afstånd du ser hvad som händer och sker:
du ser jorden så grön, du ser himlen så skön.

Mycket mera du ser som dig glädje berer:
mins den älskande blick, som af vännen du fick;
den till hjertat faun väg och hvad kände du säg!
kan den blinde förmå denna känsla förstå?

Du ser forsens kristall, du ser vågornas svall
och den nickande rad utaf blommor och blad
på den grönskande rand af hans skumstänkta strand!
Du ser kullar och berg som ha växlande färg

Mycket mera du ser, som dig växling berer;
du är ändock ej nöjd utan känner dig böjd
att i knot fara ut. Jag vill be dig till slut
att betänka den lott som den blinde har fått.

När mot himlen han ser ingen stjarna sig ter,
ingen solbeglänst dag med sitt ljusa behag.
Ingen grönskande strand, ingen blånande rand
af en aflägsen sjö kan hans öga förströ.

Nej han ser ingenting, vandrar ovig omkring
med sin staf i sin hand. Går han vilse ibland
kanske ser du derpå, o, hvad känner du då?
Mån en ömmande röst för sitt språk i ditt bröst?

Och när ungdommen yr bort till nöjena flyr
och deltagar med glans i den hvirflande dans—
då den blinde får gå till sin ensliga vrå
att i tonernas värld drifva sorgen sin färd.

Då sin harpa han rör, och hans stämma du hör,
När jag känner jag är till bekymmer, besvär,
o, då tänker jag så: du är lycklig ändå
som två ögon har fått på din timliga lott.

Henning.